

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 7 AUGUSTUS.

De gewijzigde wetsvoorstel-Coremans is gestemd. Iedere vlaming verheugt er zich om, niet zoozeer omdat voortaan de rechters hun vlaming in zijne taal zullen aanspreken, — want de wet is nog zeer gebrekkig — maar omdat men nu niet meer zal kunnen zeggen: Er bestaan geene vlaamsche grieven.

De wet is slechts een stap tot de gelijkmaking met den Waal. Veel moet er nog gedaan worden eer alle Belgen gelijk zijn voor de wet. Maar met taaiën moed zullen de vlamingen hun doel bereiken, ofschoon er velen de vlaamsche beweging afkeuren en verachten, omdat zij ze niet verstaan.

De vlaming, al is hij ook geenen letterkundigen, moet niet beschaamd zijn zijne taal te spreken, zich met deszelfs beoefening bezig te houden en zijne rechten te verdedigen, want zijne taal is eene der schoonste welke gekend zijn en zijne eischen zijn rechtvaardig.

Met genoegen bestatigen wij dat er in de Kempen en elders maatschappijen gesticht worden, die de vlaamsche belangen met onpartijdigheid zullen verdedigen.

Binnenland.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 176 hoornbeesten, 23 schapen, 134 vette varkens en 808 magere varkens.

— De *Indépendance* zegt, dat de aardappel-ogst in België zeer groot zal zijn, ten gevolge van den maatregel der landbouwers, om de bloemen van de aardappelplant onmiddellijk af te plukken, zoohaast zij zich vertoonen. De opbrengst vermeerdert daardoor met 20 t. h.

— Men schrijft uit Spa:

Dinsdag avond reden de koningin en de jonge prinses met hun klein ruittuig, te midden der weiden, rondom onze stad, toen zij door een onweer verrast werden. Zij haastten zich naar een huis te vluchten, dat zij op eenigen afstand zagen, en dachten er te kunnen schuilen; maar de vrouw die opende, verbaasd over de schitterende toiletten, weigerde haar de gastvrijheid te geven en zegde kortweg in haar patois: *Ik looger geen lieden zoals gij*. H. M. vroeg waar zij zich bevond en vernam dat zij te La Gleize was. Zij wendde zich tot eenen landhouwer met name J. Dumoulin, die verwonderd over dit onverwacht bezoek, zich haastte een briefje van H. M. naar Spa te brengen. Onnoedig er bij te voegen, dat hij voor zijne moeite goed belond werd.

— Men schrijft uit Leuven, 4 augustus:

In de stia: Mijnheer, eene tweede klas voor Dendermonde.

— Grammont n'est-ce pas? Voici.

— Neen, Dendermonde.

— *Va t'en au diablo, je ne comprends pas.*

— Loop er zelfs heen, maar geef mij intuschen een kaartje dat ik vertrek.

— *Imbécile de Flamand*. En hij riep eenen kommissaris die des reizigers woorden vertaalde. Toen gaf hij een kaartje voor Dendermonde; maar ongelukkiglijk was de trein vertrokken en onze vlaming kon niet meer weg.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Eene depeche meldt dat de graaf van Parijs met zijnen oom, den prins van Joinville, naar Weenen is vertrokken om een bezoek af te leggen bij den graaf van Chambord. Het bezoek zou eenvoudig een beleefdheidsbezoek zijn, de politieke kwestieën zouden zoo weinig mogelijk worden aangeraakt en de oplossing, zou — met gemeen overleg — aan de Vergadering van Versailles worden voorbehouden.

De ontruiming van het fransch grondgebied door de duitsche troepen is thans bijna volledig; enkel de plaats van Verdun en eenige kleine ophoudplaatsen tusschen die stad en Metz blijven nog bezet tot de volledige betaling der krijgvergoeding. Nancy is zaterdag morgend ontruimd geworden. Alles is nog al rustig afgevoerd.

Volgens eene briefwisseling uit Versailles zou het fransch gouvernement voornemens zijn zich jegens Spanje onzijdig te blijven houden, daar het tegenwoordig spaansch gouvernement niet is erkend geworden. Frankrijk zal zich bepalen bij het handhaven der onschendbaarheid van de grens en bij de bescherming in het binnenland van Spanje der fransche burgers.

Maarschalk Mac-Mahon had aan den minister van justitie een verslag gevraagd over het gedrag der personen, door de krijgsraden veroordeeld, en welke eene strafvermindering zouden verdiend hebben. Dit verslag is ingekomen en de *Patrie* meent te weten, dat de ministerraad, in eene zijner laatste zittingen, een eerste lijst heeft opgesteld van veroordeelden, welke in de goedertierigheid van den president kunnen aanbevolen worden.

De groote krijgsraad heeft den 1 dezer eene zitting gehouden, waarin beraadslaagd is over de nieuwe vestingplannen van Parijs. De *Echo du Nord* wil weten, dat in beginsel is besloten tot het slechten der bestaande vestingwerken te Rijsel, en dat in plaats daarvan een rij van forten op grooten afstand der stad zal worden opgericht.

DE SMOKKELAAR DELANNOY.

De beruchte smokkelaar Delannoy is verleden zaterdag op de plaats zelve, waar hij zijne heldendaden heeft gepleegd, dood gebleven.

Hij had zich naar eene minnare begeben, welke hij somtijds ging bezoeken, en de gendarmerie die ervan was verwittigd, had onmiddellijk het huis omringd. Op het oogenblik dat hij gemeld huis wilde verlaten, trad hem op den dorpel een gendarm te gemoet, welke Delannoy de bajonnet op de borst richtte en hem aanmaande, zich te geven. Delannoy poogde nog eens zich uit dien neteligen toestand te redden, door een dier stoutmoedige middelen welke hem gewoonlijk zoo goed gelukten; hij greep met volle kracht het wapen van den gendarm vast, wierp dezen op den grond en poogde in het veld te vluchten.

Bijna oogenblikkelijk stond een tweede gendarm voor hem, welke met zijn geweer op hem aanleed; hij keerde terug en sprong binnen eene omheinde plaats. Middelerwijl had de gendarm, welke hij op den grond had geworpen, den tijd om ter hulp te snellen, deze sloot hem den weg af en Delannoy stond voor een hoogen muur, welke hij trachtte te beklimmen, en gelukte hij hierin, dan ontsnapte hij nog eens aan de openbare macht.

Op het oogenblik dat hij zijnen sprong deed, loste een der gendarmen zijn geweer, de smokkelaar liet eenen schreeuw hooren, waggelde nog twee of drie stappen verder en plofte dan op den grond. De kogel had hem den ruggraat doorboord en de dood was bijna oogenblikkelijk.

De *Echo du Nord* prijst de koelbloedigheid van den gendarm Chauvenet, welke het land van dien nieuwsoortigen bandiet heeft verlost. De strafeloosheid van Delannoy was een noodlottig voorbeeld, dat de smokkelarij slechts aanmoedigde, welke sedert eenigen tijd zich maar al te veel heeft ontwikkeld.

Delannoy was sedert lang ter dood veroordeeld.

Spanje.

Bayonne, 4 augustus.

Gisteren hebben talrijke benden Carlisten zich op de bergtoppen recht over Biriaston vertoond. Men heeft gedurende den ganschen dag kanonschoten gehoord. Op 31 juli, waren te Vera ongeveer 1000 goed gewapende Carlisten, welke van Remington-geweren waren voorzien. Twee kompanijen der geregelde troepen, welke Lambilla, tusschen San Estevan en Echalar bezetten, zouden op het naderen der Carlisten, dezen post hebben verlaten en afgebrand.

Men meldt uit Barcelona: De Carlisten, welke te Pratz-Lusanes vereenigd zijn, hebben zich in drie korpsen verdeeld. Sabals is voor veertien dagen in verlof gegaan.

Te Mauresa heeft het regiment Cadix op zijnen kolonel Vera geschoten, die met de republikeinse vrijwilligers is vertrokken.

Eenige kompanijen van de regimenten Cadix en Baylen hebben hunne officiers gedwongen, om hun ontslag te geven.

Eene kolom van 800 vrijwilligers had zich op 2 augustus op Elisondo gericht, en men heeft gedurende dien dag langs dien kant kanonschoten gehoord. De Carlisten zouden zich hebben meester gemaakt van Deva, waar zich eene wapenfabriek bevindt. Men zegt, dat in den morgend van den 4 augustus, ten gevolge van een gevecht met de vrijwilligers van San Sebastian, de Carlisten het dorp Astigarraga, nabij Hernani, zouden hebben in brand gestoken. Men schijnt eenen aanval der Carlisten tegen Irun te verwachten, want er hebben voortdurend aldaar nog meer uitwijkingen plaats dan vroeger. Op de grenzen is echter als rustig.

TE CARTHAGENA.

Uit Carthagna wordt gemeld, dat de oproerlingen de fregat *Menda-Nunez* en de stoomboot *Ferdinando-al-Catholico* wapenen om twee bataillons bunnar aanhangers naar Valencia over te brengen. De oproerlingen hebben vergeefs gepoogd eene leening met eenige bankiers van London te sluiten.

De *Gazeta officiale* der oproerlingen van Carthagna bevat een decreet, waardoor verklaard wordt, dat de militaire en scheepsuitgaven, als ook het onderhoud der gevangenen, ten laste der schalkist van Madrid en niet voor rekening van het kanton gemaakt worden. Ook heeft het gouvernement van Carthagna bevolen, dat geen der bij het kanton in dienst zijnde personen, meer dan 3 pesetas daags zou ontvangen voor onderhoud.

De oproerlingen hebben, bij gebrek aan zellieden, de bemanning van de *Numancia* voltallig gemaakt met een honderdtal galeiboeven. De ponton *Iberia* ligt te Algeiras voor anker. De fregat *Almansa* is de haven van Malaga binnen-gelooopen, opgevoerd door de twee Pruisische schepen *Friedrich-Karl* en *Elisabeth*. Men denkt, dat de Pruisische schepen de *Almansa* hebben in beslag genomen.

De kantonale oproer oecmt een echt karakter van straatoverrij aan. Vele overtuigde republikeinen, welke de beweging hadden goedgekeurd trekken terug ten gevolge der buitensporigheden welke te Sevilla bedreven zijn. Meest al de aanvoerders van den oproer zijn onbekende gelukzoekers.

DON CARLOS.

De *Union* bevat eene korrespondentie van de Pyreneeische grenzen met de volgende bijzonderheden over koning Karel VII:

Don Carlos de Bourbon y de Este is geboren te Laibach (Oostenrijk) den 30 maart 1848.

Zijn vader de infant don Juan de Bourbon y de Braganca, tweede zoon van Karel V, en zijne moeder, prinses dona Maria Beatrix, dochter van Frans IV, groothertog van Toskane en bij gevolg de zuster van mev. gravin de Chambord, trokken den 29 maart per postwagen door Laibach, om zich naar Weenen bij hunne familie te begeven.

In een nederig hotel van deze stad kwam de afstammeling van Hendrik IV ter wereld. Zijne doorlochtige moeder had nauwelijks iets om het lichaam van den toekomstigen redder van Spanje te dekken.

Don Carlos is derhalve zijn 26^e jaar ingetreden.

Herinneren wij dat Karel IV drie zonen had. Don Fernando — don Carlos — don Francisco.

Bij den dood van den eerste, (1833) worstelde zijn broeder don Carlos, erfgenaam van den troon volgens de Salische wet, zeven jaren onder den naam van Karel V tegen zijne schoonzuster dona Christina, vrouw van Ferdinand VII, die aan dezen laatste op zijn sterfbed een testament ontrukte, hetwelk onwettig hare dochter, dona Isabella, tot erfgename van den troon benoemde.

Het viervoudig verbond en het verraad van Maroto noodzaakten Karel V (1839) eene schuilplaats te zoeken te Bourges.

Karel V had drie zonen.

Don Carlos, don Juan, en don Fernando.

Te Bourges abdikeerde hij voor den eerste, die den titel aannam van Karel VI en graaf van Montemolina, en de geheele familie scherpte zich in naar Triëst.

Daar stierf Karel VI.

Zijn broeder, don Juan, erfgenaam van den troon geworden, volgde hem op en abdikeerde op zijne beurt ten gunste van zijn oudsten zoon Karel VII, bekend onder den titel van hertog van Madrid.

Don Carlos is een groote jonge man (bijna zes voet) met flinke, maar voorname vormen, met een verstandig voorhoofd; zijne manieren zijn minzaam en vorstelijk, zoo vorstelijk, dat men hem in een salon ontmoetend zou uitroepen: *Leve de koning!* Zijn diepe blik is zacht en krachtig tevens, en zijn omgang is innemend en toont de juistheid van zijn oordeel en zijne geliefkoosde lektuur aan.

Karel VII kent grondig de latijnsche klassieken en heeft met goed gevolg alle klassen van wijsbegeerte en wiskunde gevolgd. Zijne geschiedkundige en aardrijkskundige kennis is zeer volledig en hij is gemeenzaam met de spaansche en fransche wetgevingen, speciaal met de *fuero* juzgo, las Siete parti-das, het romeinsch wetboek en het wetboek Napoleon.

Karel VII spreekt gemakkelijk spaansch, portugeesch, fransch, italiaansch en duitsch en kent tamelijk wel engelsch.

Hij rijdt flink te peerd en munt uit in alle

lichaams oefeningen; daarbij hanteert hij zeer goed den sabel, den degen en de pistool.

Don Carlos is den 4 februari 1867 gehuwd met prinses Dona Margarita de Bourbon, dochter van wijlen mevrouw de hertogin van Parma, bij wie opvoeding en verstand, geestigheid en moed even opmerkelijk zijn.

Deze gelukkige vereeniging is niet geschied onder den drang van staatszaken, maar is waarlijk spaansch en geschiedde onder den invloed van de liefde der twee jongelieden.

In 1864 kwam de betreurde hertogin van Parma te Venetië (waar langen tijd haar broeder Mgr de graaf de Chambord woonde) met hare dochter Dona Margarita en haar zoon hertog Robert.

De Voorzienigheid had ongetwijfeld gewild dat zijn paleis zich juist tegenover het paleis bevond, dat sinds eenige jaren prinses Dona Beatrix met den jongen Don Carlos bewoonde.

Alle paleizen van Venetië hebben balcons. Iederen avond kwam Dona Margarita daar een luchtige scheppen en denken aan haar dierbaar vaderland.

Iederen avond ook dacht Don Carlos er op hetzelfde uur aan de overwinningen van Pelagius.

De oogslagen onder den dichtertlijken hemel van Venetië, de zuchten naar het verre vaderland moesten zich ontmoeten. Deze twee zielen waren voor elkander geboren en deze twee families, beroemd door hun verleden, groot door hunne beproevingen, vereenigden zich door een nieuwen band.

Den 4 februari 1867 ontvingen de twee *novios* (verloofden) den huwelijkszegen in de kapel van Froshdorff en vertrokken met hunne moeder, de aartshertogin Dona Beatrix, om hunne wille broodsweken op het kasteel van Ebauzweyer, eigendom van den graaf de Chambord, te gaan doorbrengen.

Uit dit huwelijk zijn geboren:
Prinses Dona Blanca (october 1868)
De prins van Asturiën, don Jaime (juni 1870).
Prinses dona Elvira (nov. 1872)

DE CARLISTEN.

Er vertrekken talrijke jongelingen uit den omtrek van Irun en Fontarabie, om zich onder de vaandels van don Carlos te scharen.

Don Carlos is met Ello aan 't hoofd van 6000 man door Naucles en langs Vittoria getrokken van waar hij zich naar Orduña begaf, te Vittoria lagen 2000 man republikeinse troepen en vrijwilligers. Men verwachtte in die stad de kolommen van Sartillo en Gordin, sterk 5000 man, benevens den opper-generaal Sanchez Bregna, welke er met 6000 soldaten moet aankomen.

Lissagara is Elguibar binnengerukt. De compagnie, welke er in garnizoen lag, vluchtte bij zijne aankomst en sleepte zich te Deva in, om vandaar naar San-Sebastian over te varen.

Men zegt, dat don Carlos zich naar Guernica begeeft, om op die plaats de *fueros* te bezweren. Er liggen vele Carlistische afdeelingen rond Bilbao.

Het gaskel der Carlisten groeit dagelijks aan, in de Baskische provinciën en Navarra. Hun getal blijft nagenoeg hetzelfde in Catalonië.

Saballs en don Alfonso versterken zich van Pratz naar Lasanas. Zij vormen eene *junta*, samengesteld uit eenen kanunnik, verscheidene priesters en grondeigenaars. Zij maken terzelfder tijd *somatens* gereed.

Tremp, Viella en Sort zijn door de 400 republikeinen ontruimd, die in deze plaatsen in bezetting lagen.

Valles, Cercos, Flix en Barquetos hebben aan het hoofd van 1200 man, 5.600 *douros* belasting geheven te Jivisa en El Pradell, nabij Reus.

Italië.

Rome, 3 augustus.

De Paus heeft dezen morgend de mis gecelebreerd en aan talrijke geloovigen de H. Communie uitgereikt. Vervolgens heeft de H. Vader de leden ontvangen van het genootschap tot hulp der arme vrouwen en heeft hun eene milde gift geschonken.

Dezer dagen ontmoette de H. Vader onder de personen, die hem kwamen bezoeken, eenen man van lange gestalte, nabij een der prelaten staande. De Paus stond stil en zegde: « Gij zijt te Rome, mijnheer, om mijne vijanden te verdedigen. »

De man kleurde en zweeg, waarop de Paus vervolgde: « Ja, om mijne vijanden te verdedigen, want gij zijt een officier der gendarmen des konings. » Dit hoorende ontvluchtte de spion, een Garibaldi, beschaamd en verlegen langs den grooten trap des Vaticaan.